Stockholm den 24 Juli 1853.

Mine älskade Wänner!

Emedan I alle; August, Caroline och Robert, förekomma oåtskilda för tankarna, när man nyss lemnat Björkfors, så vore det stridande emot känslan, att icke få ställa dessa rader till eder samfällt. Hjertlig tack för all kärlek och wänskap, ehuru tacksägelser oss emellan äro öfverflödiga! Till kroppen, men ej till hjertat, är jag skild från den höga norden och Björkfors; mitt innersta är fästadt med kärlek och längtan derwid. Hade jag icke det hoppet, att en högre hand styrer mina lefnadsförhållanden, så skulle jag icke med frimodighet kunna emotse framtiden, men modet uppmuntras, när man föreställer sig, att det är skrifwet i himmelen om de skickelser, som tilldraga sig på jorden, så vida man icke sjelf genom eget förwållande förhindrar dem. Mitt närmaste mål är att rätt kunna begagna den innewarande tiden efter försynens ledning.

Herr J. A. Bergman.
Neder Calix
Björkfors

Nu något om resan och de omständigheter, som derunder inverkade på ens inre – men utan anspråk att kunna roa. Första dygnet, då ännu passagerarne voro få och för hvarandra okända, önskade jag i ensamhet att kunna känna tacksamhet mot Gud för allt som hänt under den förflutna tid, som nu fick sin afslutning. Menniskans blick är kort, men om hon kan följa samwetets dragning, så kommer hon under det allt-seende ögats ledning. Wid midnattstid ankomna till Piteå, emottogos vi med hjertlighet af rådman Falk, der äfwen Magdalena infann sig. När efter afresan derifrån enformighet började trötta sinnet, inleddes bekantskap med en jemnårig yngling, som redan i Luleå kommit om bord, men nu först inlåt sig i samtal. I hans sällskap förgjefvades resan, så länge det räckte, till Gefle. Förtroligheten växte från en försigtig början, och hans samwaro blef för mig en half himmel, om den kan kalla sin glädje för himmel, som ej ännu fått den nya grunden i sitt hjerta; vist är, att det är en lyftning öfver jorden i själen, när man får träffa liktänkande.

Skilsmessan skulle kanske varit bitter, om jag icke wetat, att man här måste genomgå beständiga förändringar, om ej det goda som till sin början var rent skall förvanskas till en oren blandning; säkert skall mycket fortsättas i det tillkommande lifvet, som här endast fått en swag början. – I samma vackra väder, som warat under hela resan, anlände Örnsköld till Stockholm natten mellan Lördagen och Söndagen. Wi ämnade till-bringa ännu några timmar på ångbåten under sömn, men Gustaf och Wilhelm infunno sig snart med båt från Waldemarsudden till vår afhämt-ning. Hvad politiken angår, så sen I af tid-ningarna detsamma som vi; hvad man här vet mera, är endast otillförlitliga rykten. Om Thorsdag wäntas Torén, om Söndag Curén o. s. w. Det förestår altså närmast, att återse gamla bekanta. Jag hoppas att ej blifva alltför försumlig med bref, så framt de duga sådana de blifva. Helsa Mostrarna, Adolf och gossarna från eder af allt hjerta tillgifne Carl Henr Bergman

Stockholm den 15 Aug. 1853.

Bäste Broder August!

Emil och Paul yttrade i dag sin önskan att skrifva till Björkfors, och ehuru jag haft önskan att helsa dig, syntes det nu vara passande, ehuru torftig helsningen är. Med Robert har deremot brefvexling haft ett bestämdt ämne, frågan nemligen om resa eller användande af vintern på annat sätt. Af honom har du säkert hört hwad derom är att höra, om det kan roa. Menniskan är, i sig sjelf, helst sysselsatt med sitt jag, men när dertill kommer, att ens yttre kall och mål intet annat är, än att ställa och styra för sitt jag, så gå alla tankar och meddelanden ut på detta ämne; men kan i sådan belägenhet icke gerna vända sig med bref till andra än dem, som deri hafva något interesse. Men sanningen är dock, att den största genöt man kan göra sig sjelf och den sak man skall handhafva, är att rätt använda till eget gagn den tid som är gifven till bered[illegible] för framtiden. På Björkfors var min ande förnämligast intagen af den högre verkligheten, som är näring för den in[illegible] menniskan; här har den lägre verkligheten, som hör[illegible] til denna werlden, tagit makten, och till en del måste det [illegible] vara, när examen instundar,

Men detta icke så till förstående, som jag skulle klaga; har jag skäl dertill, så härrörer det af egen försummelse. Tvärtom är allt bra, som man får tro ske i rätt tid, och att detta är förhållandet måste jag erkänna; när dertill kommer att i föräldra-hemmet fullk sorgfrihet för det lekamliga åtnjutes, så kunde man aldrig nog tacka Gud, äfven om man egde någon sann tacksamhets känsla.

Sällström går hvarje dag tidigt på morgonen till sin lärare, Björkroth, och återkommer först på eftermiddagen. Mycket är att lära för den, som icke har någon underbyggnad. Hittills har han uteslutande varit sysselsatt med räkning, hvilken dock, att dömma efter afgifter, är den mindre delen af kursen. Han har varit lycklig nog att få en rask och samvets-grann lärare, som icke släpper förr, än eleven inhämtat till egen tillfredsställelse hvad som fordras för att vara rätt användbar.

Farvä[...]ru, lycka till trefligt vinter! Efter min uppfattning är den[...] tid, blott en beredelse för åtskilliga Aland[...] oss, hvarefter v[...]ter få återse hvarandra. Helsa, af allt mitt hjerta, Carol[...]! Mamma helsar. Likaså Sällström.

O[...]r tillgifne broder,
Carl Henrik Bergman